

Излагање Арундати Рој на састанку групе Радни људи против апартхејда и геноцида у Гази, у Њу Делхију, 7. марта 2024.

Најбогатије, најмоћније западне земље, оне које верују да су предводници савременог света у посвећености демократији и људским правима, отворено финансирају и подржавају израелски геноцид у Гази. Појас Газе је претворен у концентрациони логор

Најбогатије, најмоћније западне земље, оне које верују да су предводници савременог света у посвећености демократији и људским правима, отворено финансирају и подржавају израелски геноцид у Гази. Појас Газе је претворен у концентрациони логор. Они који већ нису убијени, умиру од глади. Расељено је готово целокупно становништво Газе. Њихови домови, болнице, универзитети, музеји, сва инфраструктура, претворени су у рушевине. Њихова деца су убијена. Њихова прошлост је испарила. Њихову

будућност је тешко назрети.

Мада највиши суд света верује да готово сваки показатељ испуњава законску дефиницију геноцида, израелски војници и даље објављују своје подругљиве „победничке снимке“ у којима прослављају оно што личи на ритуал зла. Верују да не постоји сила на свету која ће их позвати на одговорност. Али греше. Њих и децу њихове деце прогањаће оно што су урадили. Мораће да живе са гнушањем и презиром које свет осећа према њима. А надајмо се да ће једног дана свако – на свим странама у овом сукобу – ко је починио ратне злочине бити изведен на суд и кажњен, имајући на уму да не постоји једнакост између злочина почињених током отпора апартхејду и окупацији и злочина почињених током њихове примене.

Расизам је, наравно, камен темељац сваког чина геноцида. Реторика највиших званичника израелске државе, од оснивања Израела, дехуманизује Палестинце и пореди их са гамадима и инсектима, баш као што су нацисти некада дехуманизовали Јевреје. Као да тај отров никада није нестао и сада се само враћа у циркулацију. „Никад“ је избачено из моћног слогана „Никад више“. И остаје нам само „више“.

Расизам је, наравно, камен темељац сваког чина геноцида. Реторика највиших званичника израелске државе, од оснивања Израела, дехуманизује Палестинце и пореди их са гамадима и инсектима, баш као што су нацисти некада дехуманизовали Јевреје

Никад више.

Председник Џо Бајден, шеф државе најбогатије, најмоћније земље на свету, беспомоћан је пред Израелом, иако Израел не би постојао без америчког финансирања. Као да је издржавани преузео доминацију над својим покровитељем. Тако изгледа. Као геријатријско дете, Џо Бајден се појављује пред камерама како лиже сладолед и нејасно мрмља о прекиду ватре, док му израелски владини и војни званичници отворено пркосе и обећавају да ће завршити оно што су започели. Да би покушала да спречи осипање гласова милиона младих Американаца који се неће пристати на овај покољ у њихово име, потпредседница САД Камала Харис добила је задатак да позива на прекид ватре, док се милијарде америчких долара и даље шаљу за подршку геноциду.

А шта је са нашом земљом?

Познато је да је наш премијер интимни пријатељ Бињамина Нетанјахуа и нема сумње у то где су његове симпатије. Индија више није пријатељ Палестине. Када је бомбардовање почело, хиљаде Модиевих присталица ставило је израелску заставу као своју профилну слику на друштвеним мрежама. Помогли су у ширењу најподлијих дезинформација у име Израела и израелске војске. Мада се индијска влада у међувремену повукла на неутралнију позицију – наш спољнополитички тријумф је то што успевамо да будемо на свакој страни одједном, можемо да будемо и за и против геноцида – јасно је наговестила да ће одлучно поступати против свих пропалестинских демонстраната.

Млада генерација у западном свету, посебно нова генерација младих Јевреја у Сједињеним Државама, прозрела је испирање мозга и пропаганду и препознала апартхејд и геноцид. Владе најмоћнијих земаља западног света изгубиле су достојанство и свако поштовање које су могле имати. Опет. Али милиони демонстраната на улицама Европе и САД су нада за будућност света.

И сада, док САД извозе оно што имају у изобиљу – оружје и новац за подршку израелском геноциду – Индија такође извози оно што наша земља има у изобиљу: незапослене сиромашне да замене палестинске раднике којима више неће бити издаване радне дозволе да уђу у Израел. (Претпостављам да међу новим радницима неће бити муслимана.) Људи који су довољно очајни да ризикују своје животе у ратној зони. Људи довољно очајни да толеришу отворени израелски расизам према Индусима. Изрази тог расизма могу се видети на друштвеним медијима, ако желите да погледате. Амерички новац и индијско сиромаштво заједно подмазују израелску геноцидну ратну машинерију. Каква страшна, незамислива срамота.

Суочени са најмоћнијим државама на свету, практично напуштени чак и од својих савезника, Палестинци непојмљиво страдају. Међутим, они су победили у овом рату. Они, њихови новинари, њихови лекари, њихови спасилачки тимови, њихови песници, академици, портпароли, па чак и њихова деца, понели су се храбро и достојанствено што је инспирисало остатак света. Млада генерација у западном свету, посебно нова генерација младих Јевреја у Сједињеним Државама, прозрела је испирање мозга и пропаганду и препознала апартхејд и геноцид. Владе најмоћнијих земаља западног

Најбогатије, најмоћније западне земље, оне које верују да су предводници савременог света у посве

Пише: Арундати Рој
понедељак, 06 мај 2024 01:31

света изгубиле су достојанство и свако поштовање које су могле имати. Опет. Али милиони демонстраната на улицама Европе и САД су нада за будућност света.

Палестина ће бити слободна.

[Scroll.in](#) , 07.03.2024.

Превела Милица Јовановић

([Пешчаник](#))